

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر آموزش مبتنی بر الگوی توانمندسازی و مبتنی بر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر دانش و کنترل متابولیکی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو

محل انتشار:

نشریه آموزش پرستاری، دوره 2، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی صادقی - Shahroud University of Medical Sciences

شادان پدرام رازی - Tehran University of Medical Sciences

علیرضا نیکبخت نصرآبادی - Tehran University of Medical Sciences

حسین ابراهیمی - Shahroud University of Medical Sciences

انوشیروان کاظم نژاد - Tarbiat Modarres University

خلاصه مقاله:

مقدمه: آموزش در دیابت یک مساله اساسی و مهم در دستیابی به کنترل گلیسمیک بهینه است و یکی از موثرترین عوامل در کیفیت آموزش انتخاب روش های مناسب آموزشی است. از طرف دیگر توجه به آموزش خانواده بیماران می تواند مدیریت و کنترل مطلوب را در آن ها تسهیل نماید. این مطالعه با هدف مقایسه تاثیر آموزش بیمارمحور و خانواده محور (مبتنی بر الگوی توانمندسازی) بر دانش و کنترل متابولیکی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو صورت پذیرفت. روش: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی شاهددار در سال ۱۳۹۱ بود که طی آن ۱۵۳ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۲ از طریق تخصیص تصادفی به سه گروه کنترل (A)، مداخله بیمارمحور (B) و مداخله خانواده محور (C) تقسیم شدند. قبل از شروع مداخله و سه ماه پس از آن، پرسشنامه سنجش دانش بیماری دیابت تکمیل و آزمایش HBA1C به عنوان شاخص کنترل متابولیکی از بیماران اخذ گردید. مداخله به صورت آموزش مبتنی بر الگوی توانمندسازی برای بیماران گروه B و مبتنی بر الگوی توانمندسازی خانواده محور در گروه C به اجرا در آمد و گروه کنترل آموزش های روتین مرکز را دریافت نمودند. برای تجزیه تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS v.۱۶ و آزمون های کای دو، تی زوجی و آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد. یافته ها: از نظر عوامل دموگرافیک هیچ گونه تفاوت معناداری در میان هر سه گروه قبل از مداخله مشاهده نگردید ($p > 0.05$). بین نمره دانش و میزان HBA1C نیز قبل از مداخله تفاوت معنادار وجود نداشت ($p > 0.05$) اما بین این دو متغیر بعد از مداخله اختلاف معنادار مشاهده شد ($p < 0.001$). بین میزان دانش و HBA1C گروه های B و C با گروه کنترل تفاوت معنادار مشاهده گردید ($p < 0.05$). هرچند بین گروه B و C تفاوت معنادار مشاهده نشد اما بررسی ضریب تغییرات نشان دهنده کاهش HBA1C بیشتر در گروه مداخله خانواده محور نسبت به گروه بیمارمحور بود. نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاکی از اثرات مثبت اجرای آموزش مبتنی بر الگوی توانمندسازی به دو صورت بیمارمحور و خانواده محور داشت. با توجه به نقش مهم خانواده در مدیریت و کنترل بیماری های مزمن از جمله بیماری دیابت، در نظر گرفتن نقش خانواده در آموزش با استفاده از این الگوی آموزشی جهت دستیابی به کنترل متابولیکی مطلوب توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

Diabetes type ۲, education, family-centered empowerment model, metabolic control

دیابت نوع ۲، آموزش، الگوی توانمندسازی خانواده محور، کنترل متابولیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1357125>

